

העולם הזה

העורך הראשי:

אורי אבנרי

ראש המערכת:

שלום כהן

עורך משנה:

דוב איתן

עורך כיתוב:

טילבי קשת

כתב בכיר:

אלי תבור

עורך תבנית:

זקי

צלם המערכת:

אריה קרו

חברי המערכת:

העתון הנקרא ביותר במדינה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 1970 26785, ת.ד. 136, טען למברקים: "עולמפרט". המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס טסה שהם בע"מ, ת"א, טל. 62239. התפוצה: דוד טופל ובניו, תל-אביב. המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

29.11.58

ממש. נדרשתי לשלם 45 סנט עבור הקפה, כשהמחיר בכל גניירוק הוא רק 10 סנט. ויתרתי על הקפה.

לידי השולחן הסמוך ישב גבר נמוך וממושקף, אשר לא גרע את מבטו מגני. לא הכרתי אותו כלל, אבל שאלתי אותו בעברית: מכיר אותי? הוא לא זז ורק סיגן בין שיניים: "תתחרט...". ואז הפנה את פניו. הרגשתי דרמטית גורא. "הגיע הזמן ללכת לכסית". נעתי לאורך הרוב 98, כשמכל עבר נשמעים קטעישישיה בעברית. בחור צעיר סיפר לנערתו מהו על, עשרת אלפים לירות, שני גברים שיהו שקועים בשיחה נלהבת על פתחת עסק איזשהו. אשה בגיל העמידה סיפרה בדיחה לחברתה, וזו הצחקתה: "בחייהך!". עיני תרו מרחוק אחר השולחנות והכסית. אות שעל המדרכה, אבל הם לא היו. כי כסית דכאן שוכן בקומה השניה. זהו מקום נאה, בעל חלונות גדולים הנשקפים לברוד-ביי, כשעל כל אחד מצויירים דקל והשם כסית בעברית ובאנגלית.

המקום היה כמעט מלא. בכל פינה דיברו עברית והעניים תרו מסביב, בחפזן אחר מכרים. ארבע צבריות עובדות במצלירות. אני מכיר אחת מהן כרקנית באלט; היא לומדת ריקוד ביום, עובדת בלילה להשלמת התקציב. התיישבתי ליד אחד השולחנות, מול חלון גדול הנשקף לרחוב דינגוף - סליחה, ברודביי. "לשתי המהדרות של כסית ישנה תופעה משותפת: כסאית עץ מתקלים. (על תופעה רוחנית אחרת עוד ידובר). הטלפון כאן נמצא בתא סגור, ואין ליושבים את התעוזה לדעת מי מבקש את מי ולמה. בבית-השימוש יש גייד טואלט אמיתי והמצלירות - לעת עתה - אדיבות מאד. הזמנתי סנדביץ פלאפל וקובלתי חצי פיתה ענקית, כשלידה פלאפל אמיתי, מוצב על תבנית של מנורה, עשויה מחומר פלסטי.

"מי שמכיר לא כסית המקורי יודע כי ישנו בו שולחן רגיל, בצד האולם, שם יושבים המאורות הגדולים - מעין מושב זקני כסית. לשולחן זה נוהג הצקל לשלוח מעוניים מובחרים, ועתה, באופן אינסטינקטיבי, העניתי מבט לאותו כיוון. מי אני רואה שם אם לא אחד מאותם מאורות בכבודו ובעצמו! בלמרחק חלום ניגשתי אליו ושאלתי: "כאן לביקורי? הוא נראה נבוך, לא, השיב, לצמיתות. לא גאמרה נבך. נוספת. הרגע זה הרגשתי כי קיימות בעיות רבות המבקשות את פתרונן, בשתי הכסיתות. חות. לחשתי לעצמי: אלוהים יאיר את דרך הישר ליושבים בשתיהן."

אורי אבנרי

מכתבים

השנאה ל... ולשלטון העבירה אתכם על דעתכם. מדוע אתם מנסים להפח כוונות נסתרות בכל פעולה או מבעוד כהן? נעשה האם לא יוכלו שמאס אהרון כהן נעשה ללא כל שקיפות מולטיים וללא כוונות. אלא אד ורק לחועלת בשחון המדינה?

השנאה ל... ולשלטון העבירה אתכם על דעתכם. מדוע אתם מנסים להפח כוונות נסתרות בכל פעולה או מבעוד כהן? נעשה האם לא יוכלו שמאס אהרון כהן נעשה ללא כל שקיפות מולטיים וללא כוונות. אלא אד ורק לחועלת בשחון המדינה?

לצידה. האם אתם חושבים לנקות על-ידי כך את סקומכם בעולם המהמכה?

אלי גרביצקי, תל-אביב

הנירסה, כאילו האשמת הרינוג נגד אהרון כהן בויהמה, במטרה למנוע את פירסום ספרו והנילוויים על הכשלת נסיונות הערבים לשלום. סנוחכת. אינני סבור ששיטתו מיחס כיום ערר רב לנסיון שלום שנעשה לפני 20 שנה על-ידי המופתי אמין אל-חוסייני, או איוה שהם מנהיגים ערביים ובודאי לפני לויים אלה לא היתה, לו גם היו מתפרסמים, שום השפעה מכרעת על דעת הקהל. להיפך, לו באמת דחה בוגדוריון הצעת שלום של אמין אל-חוסייני לפני המלחמה, עוד במרם נילה המופתי את פרצופו הנאצי ושונאי היהודים, אפשר רק לכרז אותו על ראיית הנוגד.

ס. הרשקוביץ, תל-אביב

... סעיתם בקשר לכתיב "למרחב" יוסף פסמן. ככתבתם מענתם כי הוא איש-הקשר של השב. כחוד, "למרחב" וכי הוא האיש אשר הכניס את הכתבה לעתוננו, כפי שהרשימה. ובכן: אין איש-קשר אחר קבוע לשב. בעותוננו, ויוסף פסמן בודאי אינו איש-קשר כזה. הוא גם אינו חבר מפלגת לאחיות העבודה ואני מסופק אם ראה אי פעם את המטונה על שרותי הכסות. הוא גם לא האיש אשר הכניס אותה ידעיה לעתון.

חבר מערכת, "למרחב", תל-אביב

ניתוח פרשת אהרון כהן בעתונכם היתה שקירה מצאה ומאלפת. בפעם הראשונה עיבלתי תמונה ברורה לא כפי שהיא נראית דרך עיניים ממשלתיים, אלא כפי שהיא באמת.

יוסף לוי, עכו

גיבורי האתמול

קבוצה ותיק וגאמן של שבועונכם נרהסתי לקרוא את מכתבו של הקורא יוסף כרואב מנבעת חיים (העולם הזה 1101). אין אדם הנו במדינה, שלא יודה כי פרשת כפר קאסם היתה אסון מחפיר ומחריד. אולם

צלם קאופמן

חובה עליו לזכור ולהבין את הרעק לאסון זה, שהתחולל בעות מלחמה. שופט עליו להבין את רעק הצליה הנורו, ורעק של החיילים אשר ביצעו את פקודת שרמי. מן קרא קרא לסנן רהאן פושע אשר, מתוך צמאון דם ותאוות הרצח ביצע באכזריות את המפקדה הנורוית. מי הם סנו רהאן ותכריו הטוראיים? רק אתמול קראנו להם ניכורי האומה ולוחמים למופת. בשעת שא היה הית מאזין לרדיו בשלוה, יצאו הם לילה לילה למארכים וסוירים, בסכנת חיים. על למחול פקודת ולומר שהם היו חייבים לנכר לפקודה שניתנה להם, כשיושבים בעורף. לרעק על שרדהאן מה היה קיים את פקודת מילניקי ורדמי. מה היה קורה אם עקב פקודת זו היו הערבים מתפרעים, בורחים ומתמרוצים? במטרה זה היו מאשימים את רהאן בכנייה. לא רצח מתוך צמאון היה כאן, כי אם מעשה שגנה שי מקורו בחסימות ובאסונה כסילוי המשימה. אין לנו הזכות לקרוא ללוחמים אלה מושעים ורופחים. לא רצח היה כאן, אלא צירוף נסיבות מאטליות ומרגיות בערפל קרבי. עודד הראל, תל-אביב

המבריל בין קודש לחול

כספורכם על עסקי העברת כספים לחוץ-לארץ (העולם הזה 1102) הוזכרת את הרב איסר פרנקל, מרחוב יהודה הלוי 41 בתל-אביב. עובדה זו נכונה רק בחלקה. כלומר ישנו רב בשם פרנקל הנר כרחוב יהודה הלוי 41 בתל-אביב, אלא ששמו יהודה ולא איסר. הרב איסר פרנקל ידוע כמרצה וכיחור. חתם על ענינים דתיים, ולא כעוסק בבית-דין.

קורא, תל-אביב

הכתב, אשר טבע ביט של חמישה רבנים תל-אביביים הנוטאים על השם פרנקל, מתנצל על כי לא ידע להבחין בין רב לרב.

מחמוד יקירי

רבות וראתי על הערבים הסגורים כממשל צבאי, ורבות שמעתי עליהם. המיד חבשתי להשיב כותבים הערבים על בני העתון, ו

רחיתי זאת. אך מכתבו של הקורא מסחור המלך מילניוליה (העולם הזה 1102), המי ריצני להשיב לו ואני מקווה שגם אותו ספורט עליו כתב ישיב לו. מסחור מסדן היקר, כיצד אתה רוצה שישלחו את הממשל הצבאי, כל עוד נמצאים בתוככם מרגלים רבים וכפרי הערבים, כחוד המדינה, רבים הם העוורים לאויבנו כהשנת חומר כחוד ניו למחרת היום בו הופיע מכתבך, קראתי על תפיסת מרגלים ערבים בליל שאספו חומר עבור המודיעין הסורי.

הומר זה נאסף למרות הממשל הצבאי. תאר לך איפוא, מסחור, כיצד היו אופנים את החומר לולא הממשל הצבאי. הייתם מסתובבים ברחובות תל-אביב והייתם עושים כטוב בעיניכם. מסחור היקר, אני בספורט הייתי מתבייש לבקש את היסוף הממשל הצבאי. כל עוד יושבים בתוככם מרגלים המסכים לחל במדינה, הרי שחמשל הצבאי לעולם לא יחוסל. מסחור אתם את המרגלים ואז יחסלו את הממשל הצבאי.

עורא אהרון, תל-אביב

סיפורו הקמו של מסחור מסדן, על מני-שתו עם הסורנים היחודי מצא חן בעיני. כדי לבאר מדוע - הייתי רוצה לכתוב עם מסדן בקשרי מכתבים. מר המדן, יליו בס-בינות ערבים, ובאם הנך רוצה את גילי כמכתבים השב נא על מכתבי, בעברית או בעברית. ראה לא שלא אכתוב מכתבי זה לשוא, ויהא בו לקשור קשרים בינינו.

אורי פו, רמת-גן

הקורא מחמוד חמדן יוכל להתקשר עם אורי פו, לפי הכתובת הרואה 127 ב' רמת-גן.

ביקורת ופרטים

קראנו שארון יוסף שריק שמע את רעך תיהם של מבקרים בינלאומיים על הסרט "קטר מס' 70414" (העולם הזה 1101). אין אנו מבוהים שארון שריק שמע נכון, כיוון ש: א) לא השתחב במתווך במסיבת העתור נאים שלנו כמסטיבל ברליון (ב) מפני שם ארון שריק שמעית בחול ובארץ, בכל שום ובכל עת, את רעותיו המולדות על תני-שיות הסרטים בארץ. הקסירפואים, המנהלים וכו' במצביות כזה קשה לקלום רעות אובי-יקטיביות.

הצלחת הסרט הנ"ל, אשר אין ברצוננו להגנוימה יתר על המידה, יש בכל זאת להוסיף עוד את הדברים הבאים: הסרט נבחר על ידינו להצגה ברליון, על סמך הצלחתו בקרב מבקרי-הסרטים של ישראל באביב שעבר. כמסטיבל בהרחה. היינו רוי צים לציון שהשיר על הפטר הפך לשלאנר בישראל סוכיר ועדת השופטים של הסרטים היקומוסטריים כמסטיבל ברליון, מר באנש. חבר המועצה לתרבות העם, כתב לי 24.10.58, אחרי קריאת מאמרו של שריק ב"ידיעות חדשות": "... מתוך נסיוני, עלי להדגיש שהסרט (קטר מס' 70414) מצא מאד חן בכל מקום אצלנו, בנלל הסטוריות של הנושא".

מחברת הפצה שוודית חשובה קיבלנו הו-מנה להצגת הסרט בבתי-הקולנוע בשוודיה. ההנהלה המרכזית של רכבות שוודיה הו-סינה את הסרט הנ"ל מהנהלת הרכבת הו-חיה, ושלתה אותו מתוך הערכתו להצגה בתערוכה הבינלאומית בכריסל. הרברים הו-נל מעורים, אם גם לא על הצלחתו מסוגצת ה- דבר אשר הסרט אינו ראוי לו - על הצלחה שככל זאת אין לזלול בה.

מרגוט קלאונר, מנהלת אולפני הסרטה בישראל, הרצליה

פירסמתם (העולם הזה 1102) כמה פרטים בקשר לקריירה שלי, וכן בקשר ליומן כרמל. נכון אמנם שמתנהל משאומתן בין סרטי כרמל ובין אולפני הסרטה בישראל על עברת היומן לאולפנים, אך הסכם בקשר לכך לא נחתם עד היום הזה, בניגוד למה ש"פירסמתם. כאשר ליומן הישראלי, חברת סרטי כרמל לא ניתקה את קשריה עם ה"יומן, ונגד לאחר תמיסת החוזה נמשך לצלם סקעים ולהציגם במסגרת שני היומנים ה-מוצגים בישראל, אולם אני מתרעע על שי-סחמתם את הנוהל עלי ועל הקריירה שלי ל"ידיעות", אין ברעתי לסיים את הקריירה שלי בשלב זה בענף ההסרטה, ואני מתכוון להמשיך ול"יצר סרטים בסרטי כרמל, שהיו כבים יותר וסובים יותר מאשר בעבר.

נתן אקסלרוד, מנהל סרטי כרמל, תל-אביב

עתון החצר

סקירת במדינה (העולם הזה 1102) דנה בלי מורא במידור עריות, תוך כדי שימוש ברעה במושג "בלי משוא פנים". כי בדיק לצי אותו הניון שקבע את המושג, ידעיות המתנו, בטאון החצר של אברהם קליניצי, צירר לקבוע ביתר הדגשה שה"עולם הזה, כטאון החצר של אורי אבנרי, בכל אופן, אם האחראי למדור עריות קובע כי, אלתנה מסתונג שראג לשבע סירת תמונת חסרת ער", הרי אין ספק שזוהי וכותו הבלי ערית של איש העולם הזה להתמוגג מחכבר תיו המרפסיות ומאותם ניבורים שהוא עצפו אימצם להפליא.

ברם בשום פנים, אין זה עולה בקנה אחד עם הסיסמא היפה, בלי משוא פנים", היות ומספר התמונות הסותיות הערד המתפרסמות בעולם הזה עולה על אלה שהוא מצא אותן ביריעות רמת-גן. כתב-עת אחד איננו וכאן להיות אוניבסיטי כלפי כתב עת שני, הן בחלק מאותם נושאים המעניינים את שניהם. זאב אלתגה, עורך ידיעות רמת-גן, רמת-גן

מאחר העולם הזה אינו מתקיים על מסיחה של אורחי רמת-גן, הוא רואה את עצמו אוביקטיבי לגמרי לבקר כל חומר המתפרסם בבטאונים עירוניים או ממשלתיים, שמשלס המיסיים מקיים אותם.